

Puiul de căprioară

Plimbându-se prin pădure, un pădurar găsi un pui de căprioară. Dându-și seama că dacă l-ar fi lăsat acolo singur și părăsit, l-ar fi condamnat la moarte sigură, pădurarul nostru a luat puiul acasă și l-a pus într-un grajd, alături de doi vițeluși pe care îi avea.

Puiul de căprioară a crescut laolaltă cu aceștia și a învățat să se poarte ca ei: mâncă tot ce-i dădea stăpânul, iar dacă încerca să alerge prin curte, o făcea moderat.

Au trecut astfel câteva luni, timp în care puiul de căprioară nu s-a îndoit nici o clipă că locul lui ar fi altundeva decât în curtea pădurarului, printre celelalte animale. Mai mult, era convins că el este un vițel.

Trăia alături de vițeii din curte și se comporta întocmai ca un vițel. Astă până când, într-o zi, privind spre orizont, văzu o altă căprioară alergând și sărind maiestuos pe pajiștea verde de la marginea pădurii.

Puiul de căprioară a înțeles dintr-o dată care este adevărata lui natură. Și-a dat seama că nu există obstacole care să-l împiedice să alerge, în afară de cele din mintea lui și, după câteva încercări, și-a făcut vânt și a sărit peste gardul împrejmuitor al țarcului, devenind cu adevărat liber!

Trăiți ca oamenii liberi, dar nu ca și cum ați avea libertatea drept acoperământ al răutății, ci ca robi ai lui Dumnezeu.

I Petru 2,16

Broscuța cea înțeleaptă

În apele limpezi ale unui pârâu trăia o broscuță, vestită prin înțelepciunea sa. Se spunea că, prin răbdarea sa, ea putea înfrângă orice adversar.

Într-o după-amiază, o broscuță mai Tânără, cunoscută pentru abilitatea ei de a provoca la luptă și care nu pierduse încă nici o bătălie, a ajuns la broscuță cea înțeleaptă cu gândul să o învingă.

S-au adunat mulți să vadă cine va triunfa. Tânără broscuță a început să o provoace la luptă pe broscuță cea înțeleaptă. A aruncat câteva pietre în direcția ei, a împins-o, i-a strigat insulте, pe scurt a făcut totul pentru a o face să se lupte, dar broscuță cea înțeleaptă rămânea de nemîșcat, nimic nu o tulbura. La sfârșitul după-amiezii, simțindu-se obosită și umilită, Tânără broscuță a abandonat provocarea și a plecat.

Decepționați că broscuță cea înțeleaptă răbdase atât de multe insulте și atacuri, privitorii au întrebat-o:

- Cum ai putut răbdă atât de multă umilință? De ce nu ți-ai folosit îscusință în luptă, chiar dacă ai fi pierdut? De ce ai ales să fii lașă în fața tuturor?

- Dacă cineva vine la tine cu un cadou și tu nu îl primești, cui aparține cadoul?, a întrebat broscuță cea înțeleaptă.

- Celui care a vrut să ți-l ofere, a replicat o buburuză.

- La fel se întâmplă și cu orice mânie, insultă, atac sau invidie, spuse broscuță înțeleaptă. Când nu sunt acceptate, toate acestea continuă să aparțină celui care le-a simțit.

**Prin răbdarea voastră
veți dobândi sufletele voastre.**

Luca 21,19

